

PAIX LITURGIQUE

Newsletter 30 objavljen dana 20 srpanj 2015

IZVANREDNI OBLIK U TOKIJU

Prije nekoliko tjedana primili smo svjedocanstvo mladoga katolika iz Singapura koji je ministrirao na misi u tokijskoj zajednici Summorum Pontificum. To nas je potaklo da stupimo u kontakt s predstavnicima zajednice - napose s Hajimeom Katom, predsjednikom udruge Una Voce Japan, kojemu ovim putem iskreno zahvaljujemo za pomoc - koji su brzo pristali udovoljiti našoj znatiželji. U nastavku vam donosimo izvješće o stanju izvanrednoga oblika u Zemlji Izlazeceg Sunca.

U ovome trenutku izvanredni oblik rimskog obreda u Japanu redovno slavi o. Ikeda, 86-godišnji svećenik iz Društva svetoga Pavla (SSP) i priznati autor brojnih katoličkih djela na japanskom jeziku. Od 2007. i drugi svećenici, dijecezanski i iz redovničkih zajednica, slavili su misu prema misalu sv. Ivana XXIII., a ponajviše kanonik Ueda (ICRSP), duhovnik udruge Una Voce Japan koji živi u Kaliforniji.

Crkva u Japanu i dalje je marginalna, buduci da ima tek nešto više od 440 000 krštenih, što čini 0.35% stanovništva, i oko 1400 svećenika. U ovu je zemlju katoličku vjeru donio sveti Franjo Ksaverski u XVI. stoljeću, a potom je više od dva stoljeća bila zabranjena, sve dok se u XIX. st. nisu doselili misionari Pariških stranih misija (MEP).

Dvije udruge - Una Voce Japan i Akenohoshi-Seibono-Tsudoi [Okupljeni pod Jutarnjom zvijezdom] - izmjenjuju se u slavljenju nedjeljne mise koju od uskrсне nedjelje 2011. godine (osim prvom nedjeljom u mjesecu) prikazuje o. Ikeda u kapeli Društva sv. Pavla u Wakabi (Shinjuku, Tokio).

Image: rs20150714122516_Ikeda-7.jpg

Velečasni Ikeda s ministrantima (2015).

I - RAZGOVOR S OCEM IKEDOM

1) Oce Ikeda, kada ste otkrili tradicionalnu misu?

O. Ikeda: Roden sam i odrastao u Miyazakiju (na jugu otoka Kyushu, najjužnijem od velikih otoka u arhipelagu). Bio sam član katoličke misije u Miyazakiju kojom su upravljali salezijanci (SDB). Poceo sam ministrirati 1938., u dobi od 10 godina, i vrlo sam brzo napamet naucio odgovarati na latinskom.

2) Kako ste naučili latinski?

O. Ikeda: Nakon Drugoga svjetskog rata, kad mi je bilo nekih 19 godina, upisao sam se na sveučilište Sophia u Tokiju, koje su osnovali isusovci. Ondje sam slušao latinski pet godina. Prve dvije godine imali smo šest sati latinskog tjedno i provjeru znanja svakih 15 dana. Na posljednje dvije godine čak se i nastava temeljnih predmeta odvijala na latinskom (ontologija, moralna filozofija, logika, itd.).

3) Što ste napravili nakon diplome?

O. Ikeda: Od 1953. do 1957. nastavio sam studirati teologiju na međunarodnoj bogosloviji svetog Pavla u Rimu. Ondje su knjige iz moralne filozofije i apologetike bile na latinskom, ali usmeni komentari davali su se na talijanskom. Zareden sam za svećenika u Rimu 1957. godine.

4) Koju ste misu slavili nakon redjenja?

O. Ikeda: Od mogega redjenja do Došašća 1969. [to je datum stupanja na snagu Novus Orda, napomena redakcije] slavio sam tridentsku misu koju sam dobro poznao i koja me duhovno hranila dok sam bio mlad svećenik. Prve nedjelje Došašća 1969. poceo sam slaviti Novus Ordo na japanskom.

5) Kada i zašto ste se vratili tradicionalnoj misi (tj. izvanrednom obliku rimskog obreda)?

O. Ikeda: Kada je 7. srpnja 2007. papa Benedikt XVI. proglasio motuproprij Summorum Pontificum, bio sam mu vrlo zahvalan. Potom sam 2011. godine odlucio slaviti tradicionalnu misu u našoj kapeli. Najava te mise na internetu i u nadbiskupijskom listu brzo je doprla do brojnih vjernika diljem zemlje. Također smo

primali strance koji su bili u prolazu, od kojih su neki željeli i služiti misu. Naša kapela, koja može primiti do 50 osoba, često je puna, što za Tokio nije zanemariv podatak!

6) Slavite i jedan i drugi oblik rimskog obreda, a što dobivate slavljenjem tradicionalne liturgije?

O. Ikeda: Prije svega, u izvanrednom obliku sve me potice da se posebno koncentriram na Isusa Krista, koji je umro na križu za nas. Zbog toga se neprestano osjećam u Božjoj prisutnosti, osjećam da Mu se obracam u molitvi, slavljenju i zahvaljivanju radi dobivanja Njegova oprosta i blagoslova za vjernike i za sebe. Osim toga, na našoj misi mješovit zbor pjeva gregorijanski koral prema zbirci Liber Usualis i mislim da to pridonosi stvaranju otajstvenog ugodaja koji potice duše vjernika na klanjanje pred Kristom stvarno prisutnim u posvećenom kruhu.

Image: 20150714122447_Ikeda-1.jpg

II - KOMENTARI PAIX LITURGIQUEA

1) Godine 2007. o. Horgan, britanski misionar iz Društva svetog Kolumbana (SSC), poceo je slaviti izvanredni oblik rimskog obreda u Tokiju. Fasciniran važnošću koju obredi imaju u japanskoj kulturi, pocevši od ceremonije caja i molitava u hramovima, iskoristio je motuproprij Summorum Pontificum kako bi naucio slaviti misu prema misalu iz 1962. i ucinio je dostupnom vjernicima, uvjeren da ce ta liturgija kod njih naici na pozitivan odjek. Nažalost, kada se 2008. godine vratio u Englesku, nijedan svećenik nije bio spreman nastaviti njegovo djelo. U nedavnom broju casopisa Mass of Ages koji izdaje Latin Mass Society, o. Horgan iznio je svjedocanstvo o svojim iskustvima iz Japana naglasivši koliko "urođeno poštovanje [azijskih naroda] prema svetome i prema svim oblicima obreda te njihovo intuitivno razumijevanje da sve što se tice obreda mora pridonijeti molitvi" cini te narode pripravnima za tradicionalnu liturgiju Crkve.

2) Primijetiti cemo u razgovoru s o. Ikedom da mu ucenje latinskog nimalo nije smetalo pri produbljivanju znanja o teologiji i liturgiji. Isto bi se moglo reci i za druge zemlje dalekog Istoka gdje su kler i bogoslovi, sve donedavno, uvijek briljirali u poznavanju jezika Crkve. U Kini se latinski cak smatra dodanom vrijednošću koja je na sve vecoj cijeni u akademskom svijetu.

3) Bratstvo sv. Pija X. vec godinama ima misiju u Japanu u kojoj djeluje japanski svećenik o. Onoda. U Tokiju o. Onoda slavi misu svake prve nedjelje u mjesecu, a u Osaku odlazi dvaput mjesečno. Ne znamo ima li cinjenica da o. Ikeda ne slavi misu prvom nedjeljom u mjesecu što s misijom FSSPX-a, ali ako ništa drugo, rijec je o sretnoj komplementarnosti.

Postoji još jedan umirovljeni dijecezanski svećenik koji slavi izvanredan oblik mise u Tokiju. Rijec je o o. Johnu Akitu Nariaiu, koji je otkrio tradicionalnu liturgiju dok je boravio u SAD-u, i koji slavi misu u svojoj kuci, pa je tako jedini svećenik u Japanu koji svakoga dana slavi tradicionalnu misu.

4) U Japanu postoji liturgijska pojedinost jedinstvena u svijetu posve suprotna praksi isusovaca u Kini, koji su prihvacali određene lokalne religijske obrede. U Japanu, državi sa svega 1% kršćana, u kojoj su pomiješane sve konfesije, mnogi se parovi žene "na zapadnjački način", u kapeli ili crkvi, radi sudjelovanja u pratećem obredu. Sve lijepe teorije "inkulturacije" teologa iz 60.-ih i 70-ih godina time padaju u vodu! Naime, 1975. godine Sveta stolica dala je pravo japanskim župnicima da blagoslove brak sklopljen između nekatolika zbog misionarskih razloga. Dakako, rijec je samo o molitvi, davanju običnog blagoslova koji jest stvaran, ali naravno nije sakrament ženidbe. Zarucnici koji žele primiti takav blagoslov moraju proci pripremu koja, ako se kvalitetno provede, može biti odlično misionarsko oruđe. Takva praksa ne pokazuje samo ljepotu obreda, vec i snagu kojom katolicka liturgija privlaci duše koje traže ono dostojanstveno.

>>> Ako želite saznati kada o. Ikeda slavi misu, posjetite stranicu udruge [Una Voce Japan](#)